

Danıştay 13. Daire E.2022/2202 K.2022/3001 (04.07.2022)

Karar metni, resmî kaynakta yayımlanmış hâliyle aynen aktarılmıştır; taraf adları kaynakta anonimdir.

Danıştay 13. Daire Başkanlığı 2022/2202 E. , 2022/3001 K.

"İçtihat Metni"

T.C.

D A N I Ş T A Y

ONÜÇÜNCÜ DAİRE

Esas No:2022/2202

Karar No:2022/3001

TEMYİZ EDEN (DAVACI) : ...

VEKİLİ : Av. ...

KARŞI TARAF (DAVALI) : ...

VEKİLİ : Av. ...

İSTEMİN KONUSU : ... Bölge İdare Mahkemesi ... İdari Dava Dairesi'nin ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararının temyizen incelenerek bozulması istenilmektedir.

YARGILAMA SÜRECİ :

Dava konusu istem: "Aracı Kurum tarafından hazırlanan plan ve diğer öneriler değerlendirilerek, mevzuata aykırılık tespitinin karara bağlandığı 08/08/2019 tarihinden itibaren geriye dönük olarak 5 (beş) yıl boyunca ilgili günlerde en yüksek oranın uygulandığı müşteriye verilen nema oranı esas alınarak diğer müşterilere de aradaki farkın yansıtılması suretiyle ödeme yapılmasına; ayrıca müşteri nakitlerinin değerlendirilmesinde yeni uygulamanın başladığı ifade edilen 04/09/2019 tarihi ile 08/08/2019 tarihi arasındaki dönemin de aynı ödeme planı kapsamına dâhil edilmesine ve plan kapsamındaki ödemelerin tamamlanması için Aracı Kurum'a işbu Kurul kararının bildiriminden itibaren geçerli olmak üzere 3 (üç) ay süre verilmesine" ilişkin ... tarih ve ... sayılı Sermaye Piyasası Kurulu (Kurul) kararı ile... tarih ve ... sayılı Kurul kararının " 3) Örnek olarak incelenen, 18/02/2019 tarihi itibarıyla Aracı Kurum uygulamasına konu olan müşteri sayısının 328 olduğu, bu sayının her işlem günü itibarıyla farklılık göstereceği göz önüne alınarak, müşterilerin mağduriyetlerinin giderilmesine ilişkin 1 ay içinde bir plan hazırlayarak Kurula sunulması, müteakiben 3 ay içerisinde planla ilgili uygulamanın sonuçlandırılması hususunun Aracı Kurum'a bildirilmesine, 4) Söz konusu plan ve uygulama sonuçlarının Kurula sunulması sonrasında yapılacak incelemeye göre Aracı Kurum hakkında ek işlem tesis edilip edilmeyeceğinin ayrıca değerlendirilmesine" ilişkin üçüncü ve dördüncü maddelerinin iptali istenilmiştir.

İlk Derece Mahkemesi kararının özeti: ...İdare Mahkemesi'nce verilen ... tarih ve E:..., K:... sayılı kararda; ... tarih ve ... sayılı Kurul kararın üçüncü ve dördüncü maddelerinin iptali istemi yönünden, davacının söz konusu kararın tebliğ alındığı 15/08/2019 tarihinden itibaren 60 günlük dava açma süresi içinde dava açması veya 2577 sayılı Kanun'un 11. maddesi uyarınca idareye başvuru yaparak idarenin başvuru üzerine tesis edeceği işlemin tebliğ tarihinden itibaren kalan dava açma süresi içinde dava açması gerekirken, söz konusu kararın iptali istemiyle 20/02/2020 tarihinde Mahkeme kaydına giren dilekçe ile açılan davanın bu kısmının süre aşımı nedeniyle esasının incelenmesine imkân bulunmadığı;

... tarih ve ... sayılı Kurul kararının iptali istemi yönünden, davacı şirket tarafından, nemalandırılan nakit üzerinden kesilen masraf ya da komisyon adı altında herhangi bir ücrete ilişkin bilgilendirme yapılmamış olmasının ve bununla birlikte elde edilen nema oranlarının müşterilere oransal olarak dağıtılmamasının açık bir şekilde mevzuata aykırılık teşkil ettiğinin ve bu noktada idarece gerekli tedbirlerin alınmasının mümkün olduğu görülmekle birlikte, söz konusu hukuka aykırı olarak yürütülen faaliyet neticesinde müşterilerin zararlarının giderilmesine yönelik olarak davalı idarece mevzuata aykırılıkların tespit edildiği 08/08/2019 tarihinden itibaren geriye dönük olarak 5 yıl boyunca ilgili günlerde en yüksek oranın uygulandığı müşteriye verilen nema oranı esas alınarak diğer müşterilere de aradaki farkın yansıtılması suretiyle ödeme yapılmasına karar verildiği, müşterilerin mağduriyetlerinin giderilmesi amacıyla ödenecek nemaya ilişkin sürenin niçin hukuka aykırılıkların tespit edildiği tarihten geriye yönelik olarak beş yıl olarak alındığının yasal dayanağının anlaşılamadığı, savunma dilekçesinde ceza zamanaşımı baz alınmak suretiyle bu şekilde bir süre öngörüldüğü belirtilmiş ise de, ortada esasında hukuki bir uyumsuzluğun bulunduğu ve ceza zamanaşımı süresinin uygulanmasının mümkün olmadığı, yine müşterilere ödenecek nemanın 08/08/2019 tarihinden itibaren geriye dönük olarak 5 yıl boyunca ilgili günlerde en yüksek oranın uygulandığı müşteriye verilen nema oranı esas alınarak hesaplanmasının kararlaştırıldığı, ilgili günlerde en yüksek nema oranı baz alınmasının hangi mevzuat uyarınca belirlendiğinin anlaşılamadığı hususları dikkate alındığında, hukuken belirli ve öngörülebilir olmayan dava konusu Kurul kararında hukuka uygunluk bulunmadığı sonucuna varılmıştır.

Belirtilen gerekçelerle, hukuka aykırı bulunan dava konusu ... tarih ve... sayılı Kurul kararının iptaline, davanın 08/08/2019 tarih ve 44/1034 sayılı Kurul kararının üçüncü ve dördüncü maddeleri yönelik kısmının ise süre aşımı yönünden reddine karar verilmiştir.

Bölge İdare Mahkemesi kararının özeti: ... Bölge İdare Mahkemesi İdari Dava Dairesi'nce; istinaf başvurusuna konu İdare Mahkemesi kararının davanın süre aşımı yönünden reddine ilişkin kısmının usul ve hukuka uygun olduğu ve davacı tarafından ileri sürülen iddiaların söz konusu kararın kaldırılmasını sağlayacak nitelikte görülmediği belirtilerek 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 45. maddesinin 3. fıkrası uyarınca davacının istinaf başvurusunun reddine;

İstinaf başvurusuna konu İdare Mahkemesi kararının iptale ilişkin kısmı yönünden ise; davacı aracı kurum tarafından, bankadan alınan nema oranı ile müşteriye yansıtılan nema oranı arasındaki farkın aracı kuruma gelir olarak yansıtıldığı dikkate alındığında, bu farkın aracı kurum komisyonu niteliğinde olduğu, bu durumda, her ne kadar ilgili mevzuatta aracı kurumların müşterilerine sunduğu hizmetler karşılığında, komisyon ya da ücret tahsil etmesine ilişkin bir kısıtlama ve/veya yasaklama bulunmamakta ise de, III-39.1 sayılı Tebliğ'in 24. maddesinin 1. fıkrasının (ç) bendinde yer alan düzenleme gereğince aracı kurumların müşteriyle olan ilişkilerinde müşteriye ilgilendiren tüm konularda yeterli bilgilendirme ve şeffaflığı sağlamaları, 25. maddesinin 2. fıkrasına göre ise gerçekleştirilen hizmet, iş ve işlemlerle ilgili olası ve/veya mevcut riskleri müşteriye açıklamaları ve bu hususun müşteri tarafından okunup anlaşıldığına dair bir beyan almaları, 3. fıkrasının (a) bendinde ise iş ve işlemlere ilişkin her türlü komisyon, ücret ve vergi tutar ve oranlarının müşterilere bildirilmesi zorunluluklarının kural altına alındığı, ancak davacı tarafından müşterilerine sunulmuş olan hizmetler kapsamında iş ve işlemler gerçekleştirilirken III-39.1 sayılı Tebliğ'de belirlenen söz konusu zorunlulukların yerine getirilmediği, aracı kurumun müşterilerine sunduğu nakit değerlendirme hizmetleri karşılığında elde edilen nema oranlarını bire bir yansıtmadığı, komisyon ücretinin ne şekilde hesaplanacağına ilişkin yöntemin/kriterin öncesinde belirlenmediği gibi müşterilere bu konuda bir bilgilendirme de yapılmadığı, davacı aracı kurum söz konusu bildirimin, banka ekstreleri ile birlikte komisyon

işlemlerinin müşterinin bilgisine sunulması şeklinde yapıldığını ileri sürmekte ise de mevzuat hükümleri uyarınca asıl olan uygulamanın önceden bilgilendirme olduğu, sonradan ödeme safhasında ekstre ile yapılan bilgilendirmenin davacının sorumluluğunu ortadan kaldırmayacağı;

Davacı aracı kurum tarafından elde edilen nema oranlarının, müşterilerine oransal olarak dağıtılıp dağıtılmadığı hususu yönünden, davalı idare tarafından yapılan tespit ve elde edilen bilgiler ile davacı tarafından davalı idarenin incelemesine sunulan bilgiler incelendiğinde, özellikle 30/05/2017 - 28/05/2018 - 09/07/2018 - 17/09/2018 - 27/11/2018 - 18/02/2019 tarihlerinde, müşteri nakitlerine ait müşteri bazında değerlendirilen tutar, müşteriye yansıtılan nema oranı, komisyon ve/veya diğer kesinti tutarları ile yine aynı tarihlere ilişkin davacı aracı kurum tarafından değerlendirilmek üzere bankaya gönderilen toplam müşteri nakitlerine ilişkin tutar ile bankadan alınan nema oranları karşılaştırıldığında (bu tespitlere ilişkin yüzdelik oran ve tutarlar tablo halinde dosyada yer almıştır), müşterilere banka ya da Borsa Para Piyasasından elde edilen nema oranından farkı oranların yansıtıldığı, uygulanan farklı nema oranlarının müşteri nakit tutarının büyüklüğünden kaynaklı ortaya çıkmadığı ve bu farklılığı haklı kılacak hukuki bir gerekçenin de davacı tarafından ortaya konulmadığı;

Davacı tarafından dava konusu Kurul kararının tazmin yönünde alınmış bir karar olduğu, ancak davalı idarenin bu konuda görev ve yetkisinin olmadığı, dolayısıyla fonksiyon gasbında bulunduğu ileri sürülmekte ise de, davacı aracı kurumun, müşterilerine yönelik gerçekleştirmiş olduğu iş ve işlemler sonucunda, ilgili mevzuat hükümlerine aykırı davranarak, mevzuatın kendilerine yüklemiş olduğu sorumlulukları gereği gibi yerine getirmediği ve bu nedenden dolayı da müşterilerinin hak ve menfaatlerinin ihlâl edildiği konusunda duraksama bulunmadığı, dolayısıyla 6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun amacını belirten 1. maddesinden hareketle, aynı Kanun'un 96. ve 128. maddeleri kapsamında davalı idareye verilmiş olan görev ve yetkiler dikkate alındığında, elde edilen bilgi, belge ve tespitler gereğince davacı aracı kurumun tüm müşterilerinin hak ve menfaatlerinin kamu yararı kapsamında gözetilerek korunması esas olduğundan, davalı idarenin bu doğrultuda gerekli tedbir ve kararları alabileceğinde tereddüt bulunmadığı;

Dava konusu Kurul kararında uygulamanın sınırının mevzuata aykırılık tespitinin karara bağlandığı tarihten itibaren geriye dönük olarak 5 yıl olarak tespit edilmesine ilişkin iddialar yönünden, 5326 sayılı Kanun'un 20. maddesinde soruşturma zamanaşımı süresinin dolması hâlinde kabahatinden dolayı kişi hakkında idari para cezasına karar verilmeyeceği kurala bağlanarak soruşturma zamanaşımı sürelerinin belirlendiği, davalı idarenin bir taraftan davacı aracı kurum müşterilerinin hak ve menfaatlerin korunması noktasında 6362 sayılı Kanun ile kendisine verilen olduğu görev ve yetkileri kullanırken, diğer taraftan bu yetkinin 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'ndaki zamanaşımı süresini dikkate alarak tasarrufta bulunduğu, başka bir anlatımla davacı hakkında bu sürenin ötesine geçerek herhangi bir hukuki tasarrufta bulunma (yaptırım uygulama) yetkisinin olmadığı gerçeğinden hareket ettiği;

Bu itibarla, dava konusu ... tarih ve ... sayılı Kurul kararıyla, geriye dönük beş yılı kapsayacak şekilde ilgili günlerde en yüksek oranın uygulandığı müşteriye verilen nema oranı esas alınarak diğer müşterilere de aradaki farkın yansıtılması yönünde karar alınmasında hukuka aykırılık, istinaf başvurusuna konu edilen Mahkeme kararının söz konusu Kurul kararının iptaline yönelik kısmında ise hukukî isabet görülmemiştir.

Belirtilen gerekçelerle, İdare Mahkemesi kararının davanın süre aşımı yönünden reddine ilişkin kısmının usul ve hukuka uygun olduğu belirtilerek davacının istinaf başvurusunun reddine; davalının istinaf başvurusunun kabulü ile İdare Mahkemesi'nce verilen kararın dava konusu işlemin iptaline ilişkin kısmının kaldırılmasına ve anılan kısım yönünden

davanın reddine karar verilmiştir.

TEMYİZ EDENİN İDDİALARI : Davacı tarafından, idarenin tazmin niteliğindeki kararının yargı fonksiyonunun gasbı niteliğinde olduğu, zarar tazminine yönelik kararın kanunilik ilkesine aykırı olduğu, idarenin bugüne dek tazmin kararını içeren hiçbir işlem tesis etmediği, idarenin Sermaye Piyasası Kanunu ile kendisine verilen görev ve yetkilerin dışına çıktığı, zarar tazmininin ancak zarar görenin adli yargıda açacağı dava ile karara bağlanabileceği, dava konusu olayla ilgili olarak zarar iddiasıyla kendisine başvuran hiçbir müşterinin bulunmadığı, bu durumun yatırımcı mağduriyetinin söz konusu olmadığını gösterir nitelikte olduğu, idarenin sözleşmelerin nisbiliği ilkesini bertaraf etme yetkisinin bulunmadığı, 12/12/2019 tarihli Kurul kararının iptal edilmesi hâlinde 08/08/2019 tarihli Kurul kararının üçüncü ve dördüncü maddelerinin de uygulanma imkânı kalmayacağı ileri sürülmektedir.

KARŞI TARAFIN SAVUNMASI : Davalı idare tarafından, davacının iddialarının yerinde olmadığı, temyiz isteminin reddi ile Bölge İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği belirtilerek istemin reddi gerektiği savunulmuştur.

DANIŞTAY TETKİK HÂKİMİ ...'IN DÜŞÜNCESİ :

Bazı hâllerde ve kanunların açıkça yetki verdiği veya yasaklamadığı durumlarda, araya yargısal bir karar girmeden idarenin doğrudan doğruya bir işlemi ile ve idare hukukuna özgü usûllerle uygulamış olduğu yaptırımlar "idarî yaptırım" olarak adlandırılmaktadır (doktrindeki bir esere atıf).

İdari yaptırımlar, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 16. maddesinde olası tüm idari yaptırımları kapsayacak bir yaklaşımla sınıflandırılmıştır. Maddeye göre, idari yaptırımlar, "idari para cezası" ve "idari tedbirler" olarak iki gruba; idari tedbirler ise kendi içinde "mülkiyetin kamuya geçirilmesi" ve "ilgili kanunlarda yer alan diğer tedbirler" olarak iki alt gruba ayrılmaktadır. Bu bağlamda, idari yaptırımları, ceza niteliğindeki idari yaptırımlar ve tedbir niteliğindeki idari yaptırımlar olarak iki başlık altında tasnif etmek mümkündür.

6362 sayılı Sermaye Piyasası Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1. maddesinde, "Bu Kanunun amacı; sermaye piyasasının güvenilir, şeffaf, etkin, istikrarlı, adil ve rekabetçi bir ortamda işleyişinin ve gelişmesinin sağlanması, yatırımcıların hak ve menfaatlerinin korunması için sermaye piyasasının düzenlenmesi ve denetlenmesidir."; "Sermaye piyasası kurumlarının hukuka aykırı faaliyet veya işlemlerinde uygulanacak tedbirler" başlıklı 96. maddesinin birinci fıkrasında ise, "Kurul, sermaye piyasası kurumlarının mevzuat, Kurulca belirlenen standartlar, esas sözleşme ve fon iç tüzüğü hükümlerine aykırı faaliyetlerinin tespit edilmesi hâlinde; ilgililerden aykırılıkların Kurulca belirlenen bir sürede giderilmesini ve kanuna, işletme amaç ve ilkelerine uygunluğun sağlanmasını istemeye ya da doğrudan bu kurumların faaliyetlerinin kapsamını sınırlandırmaya veya geçici olarak durdurmaya, tamamen veya belirli sermaye piyasası faaliyetleri itibarıyla yetkilerini iptal etmeye ya da öngöreceği diğer her türlü tedbiri almaya yetkilidir." kuralları yer almaktadır.

Bu noktada, kanunilik ilkesi bakımından yapılacak değerlendirmede; 6362 sayılı Kanun'un 96. maddesine göre, Kurulun sermaye piyasası kurumlarının mevzuata ve Kurulca belirlenen standartlara aykırı faaliyetlerinin tespit edilmesi hâlinde, ilgililerden aykırılıkların Kurulca belirlenen bir sürede giderilmesini ve kanuna uygunluğun sağlanmasını istemeye ya da öngöreceği diğer her türlü tedbiri almaya yetkili olduğu anlaşılmaktadır. Anılan kural, Kanun'un 1. maddesi ile birlikte yorumlandığında, kanun koyucunun, sermaye piyasalarında faaliyet gösteren kurumların söz konusu piyasanın regüle edilmesine yönelik mevzuat hükümleri ve düzenleyici kurul kararlarına, daha genel bir bakış açısıyla piyasa düzeni açısından oluşturulan hukuka aykırı faaliyetinin tespiti hâlinde, Kanun'un ve ilgili ikincil düzenleyici işlemlerin çizdiği çerçevede mevzuata/hukuka uygunluğun sağlanması için

Kurul'un öngöreceği her türlü tedbirin uygulanmasını amaçladığı anlaşılmaktadır.

Yatırım Hizmetleri ve Faaliyetleri ile Yan Hizmetlere İlişkin Esaslar Hakkında Tebliğ (III-37.1)'in "Müşteri hesaplarındaki nakit alacak bakiyelerinin kullanım esasları" başlıklı 66. maddesinin ikinci fıkrasında, "Söz konusu nakitlerin toplu olarak değerlendirilmesi hâlinde elde edilen gelirlerin müşteri hesaplarına oransal olarak dağıtılması esastır." düzenlemesi yer almaktadır.

Bu noktada, davacı aracı kurum tarafından elde edilen nema oranlarının müşterilere oransal olarak dağıtılmamasının ya da önceden belirlenip müşterilere duyurulmuş bir şablon dikkate alınmadan veya herhangi bir ölçek uygulanmadan farklı oranlar dikkate alınarak dağıtılmasının III-37.1 sayılı Tebliğ'in 66. maddesinin ikinci fıkrasına aykırılık teşkil ettiği açıktır.

Dolayısıyla, Kurulca alınan mevzuata aykırılık tespiti kararına bağlandığı 08/08/2019 tarihinden itibaren geriye dönük olarak beş yıl boyunca ilgili günlerde en yüksek oranın uygulandığı müşteriye verilen nema oranı esas alınarak diğer müşterilere de aradaki farkın yansıtılması suretiyle ödeme yapılması yolundaki ... tarih ve ... sayılı Kurul kararının, müşteri hesaplarındaki nakit alacak bakiyelerinin toplu olarak değerlendirilmesi hâlinde elde edilen gelirlerin müşteri hesaplarına oransal olarak dağıtılmasını öngören sermaye piyasası mevzuatı kuralına (III-37.1 sayılı Tebliğ'in 66. maddesi) aykırılığın giderilmesi ve uygunluğun sağlanması için Kanun'un 96. maddesinin birinci fıkrası kapsamında alınan tedbir mahiyetinde bir yaptırım kararı olduğu sonucuna ulaşılmaktadır. Dava konusu kararda, ilgili günlerde en yüksek oranın uygulandığı müşteriye verilen nema oranının esas alınmasının hukukî dayanağı da gelirlerin müşteri hesaplarına oransal olarak dağıtılmasını öngören anılan Tebliğ kuralının bu uygulamayı gerektirmesidir. Bu itibarla, bağımsız idari otorite olan davalı idarenin kendisine tanınan görev ve yetkiyi aştığı yolundaki iddialar ile ilgili günlerde en yüksek oranın uygulandığı müşteriye verilen nema oranı baz alınmasının dayanağının belirsiz olduğu yönündeki argümanlar geçerli görülmemiştir.

Öte yandan, 5326 sayılı Kanun uyarınca idari tedbirlerin de idari yaptırımlar sınıfında olduğu, aynı Kanun'un kabahatlerde soruşturma zamanaşımını düzenleyen 20. maddesinde idari para cezalarına ilişkin zamanaşımı sürelerinin düzenlendiği, ancak bu konuda diğer idari yaptırımlara ilişkin bir düzenleme bulunmadığı anlaşılmaktadır. Bu durumda, idari para cezaları açısından öngörülen zamanaşımı süresinin idari para cezası ile birlikte kabahat karşılığında öngörülen diğer idari tedbirler açısından da uygulanacağı, başka bir anlatımla idari tedbirlerin idari para cezalarına uygulanan zamanaşımı süresine tâbi olacağı kabul edilmektedir (bkz: Ceza Dairesi, E:..., K:..., ...). Bu bağlamda, idarece tesis edilen dava konusu işlemin bir idari yaptırım mahiyetinde olduğu, bu yaptırımın hukuki sebebinin oluşturan fiil için sermaye piyasası mevzuatı uyarınca öngörülen nisbi para cezasının üst sınırı itibarıyla dava konusu kabahat için soruşturma zamanaşımı süresinin beş yıl olduğu, dolayısıyla dava konusu işlemde idarenin yaptırım uygulama yetkisi yönünden kendisini beş yıllık süre ile sınırlamasında da hukuki belirsizlik ve hukuka aykırılık bulunmadığı anlaşılmaktadır.

Bu itibarla, davacının temyiz isteminin reddi ile Bölge İdare Mahkemesi kararının onanması gerektiği düşünülmektedir.

TÜRK MİLLETİ ADINA

Karar veren Danıştay Onüçüncü Dairesi'nce, Tetkik Hâkiminin açıklamaları dinlendikten ve dosyadaki belgeler incelendikten sonra, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 17. maddesinin ikinci fıkrası uyarınca davacının duruşma istemi yerinde görülmeyle ve dosya tekemmül ettiğinden yürütmenin durdurulması istemi hakkında ayrıca bir karar verilmeksizin gereği görüldü:

HUKUKİ DEĞERLENDİRME :

Bölge idare mahkemesi kararlarının temyizen bozulması, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde yer alan sebeplerden birinin varlığı hâlinde mümkündür.

Temyizen incelenen karar usul ve hukuka uygun olup, dilekçede ileri sürülen temyiz nedenleri kararın bozulmasını gerektirecek nitelikte görülmemiştir.

KARAR SONUCU :

Açıklanan nedenlerle;

1. Davacının temyiz isteminin reddine,
2. ... Bölge İdare Mahkemesi İdari Dava Dairesi'nin ... tarih ve E..., K:... sayılı temyize konu kararında, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 49. maddesinde sayılan bozma nedenlerinden hiçbirisi bulunmadığından, anılan Bölge İdare Mahkemesi kararının ONANMASINA,
3. Temyiz giderlerinin istemde bulunan üzerinde bırakılmasına,
4. Posta giderleri avansından artan tutarın davacıya iadesine,
5. Kullanılmayan ...-TL yürütmeyi durdurma harcının istemi hâlinde davacıya iadesine,
6. 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 50. maddesi uyarınca, bu onama kararının taraflara tebliğini ve bir örneğinin de ... Bölge İdare Mahkemesi ... İdari Dava Dairesi'ne gönderilmesini teminen dosyanın ... İdare Mahkemesi'ne gönderilmesine, 04/07/2022 tarihinde kesin olarak oybirliğiyle karar verildi.